

et i Boet udstedt Proklama. Hvis en Kvinde, der som selvstændig skattepligtig er medtagen ved Ansættelsen, indgaar Ægteskab i Løbet af det Skatteaar, for hvilket Ansættelsen gælder, paahviler det hende at udrede Skatten indtil Skatteaarets Udløb.

3. Fra Bestemmelsen i § 7 af 1903 om, at Statsskatteansættelsen skal lægges til Grund for Ansættelsen til Kommuneskat, er gjort en Undtagelse med Hensyn til det Bidrag, som en fraskilt Hustru oppebærer fra Manden, idet hun, som anført under 1, skal svare Kommuneskat af dette Bidrag, medmindre hun og Manden har fast Ophold i samme Kommune. — Med Hensyn til Kommunernes Ret til Forhøjelse eller Nedsættelse efter Lejlighed bestemmer § 7 i Loven af 1903: „I Vedtægten kan endvidere fastsættes, at den saaledes udfundne Skatteindtægt for hver enkelt Skatteyder kan efter Lejligheden forhøjes (forholdsvis store Indkomster, ringe Husstand, særlig stor Vinding i det sidste Aar, særlig heldige Driftsforhold) eller nedsættes (forholdsvis ringe Indkomster, stor Børneflokk, Alderdom, Sygdom, store Tab og Uheld i det sidste Aar) med henholdsvis indtil 25 og indtil 65 pCt.“. Disse Regler foreslaas forandrede saaledes: a) der kan *forhøjes* med indtil 35 pCt. (for Indtægter over 15,000 Kr. med 50 pCt.), og der kan *nedsættes* med indtil 75 pCt.; b) Ordene „stor Børneflokk“ i den sidste Parentes i Bestemmelsen udelades. Endvidere skal det — i Overensstemmelse med Bestemmelserne i Loven af 1912 — i Vedtægten kunne fastsættes, at der i Skatteindtægten fradrages iudtil 100 Kr. for hvert Barn (det er: Ægtebarn, Barn udenfor Ægteskab for Moderens Vedkommende, Stifbarn, Adoptivbarn og Plejebarn, for hvis Pleje der ikke ydes vedvarende Vederlag) som ved Begyndelsen af det Kalenderaar, i hvilket Skatten ansættes, er under 15 Aar, og som ikke har Midler til at bekoste sit eget Underhold, og at Indkomster i Landkommunerne paa 800 Kr. og i Købstæderne og Handelspladserne paa 1,000 Kr. og derunder kan nedsættes efter Ligningsmyndighedens frie Skøn, dog ingen Sinde saaledes, at Skatteydelsen helt bortfalder. — Endvidere er tilføjet, at ved Ligningen af Kommuneskat kan *Indtægt af fast Ejendom* for Ejerens Vedkommende ikke ansættes til et mindre Beløb end 4 pCt. af den Kapital, som han ifølge Ejendommens Værdi, jfr. §§ 13 og 14 i Lov Nr. 144 af 8. Juni 1912, maa anses for at have indestaaende i Ejendommen. Hvis Ejendommen i det forud for Ligningen liggende Kalenderaar (Regnskabsaar) ikke har givet et Overskud, der svarer til den saaledes beregnede Indtægt, bliver det Beløb, hvormed Indkomsten efter foranstaaende er forøget, ikke at forhøje med Kildetillæg efter nedenstaaende Regler. — Endelig er der foreslaaet givet